

PRINCEZNA A DRAK

Dřímalo zvíře, dřímalo v díře,
jak velký drak, nebo spíš had.

Spalo tam léta, zaváté sněhem,
zívlo jen občas, když někdo jel kolem.

Možná by zůstalo v cele své sluje,
kdyby nemělo sen o své milé.

Moje drahá princezno, probud' mě prosím,
nemohu spočinout a nemohu vstát.

Nevím, kde spím a neznám konec své sluje,
toliko chápu, že zvíře jen jsem.

Sen se mu zdá, jenže stále ten samý
a v něm si připadá, jak zvíře stočený v díře.

Venku prý sněžilo a pak přišlo léto,
na hroby napsali, že je jim líto.

Vlekl se čas a mījely roky.
Nahoře nad slují plakaly vdovy.

Někde prý zabili malého chlapce
a stařec vrásčitý do hrobu nechce.

Dozvuky doby duly i v sloji,
jakési vdovy, chlapec a stařec.

Z pod těžkých víček kanou mu slzy,
když princezna zpívala, že zapálí snopy.

Neboj se draku a otevři oči
na světlo vyjdi, budeme tu spolu.

Budu ti zpívat, povídky říkat.
Budeš mě hýčkat a po světě vozit.

Štěstí mě obejmě, blahem si zavrniš,
nebudeš netvorem, co nemůže spát.

Skončilo období těžkého snění
za jasným Sluncem se mnou teď vejdi.

Nejsem drak z pohádky, ale jen zvíře,
co leželo dlouho, předlouho v díře.

Já se tě nebojím dobře tě znám
babička říkala, že patříš k nám.

Nejsem tak malinká, leccos už vím,
budu tě objímat a přinesu mír.

No dobře děvenko, spal jsem už dost.
Otevru oči a vystrčím nos.

Jsi krásná děvenko, jsi krásný skvost,
ve snu mě tížilo, že kdesi ve sluji jsem jen jako host.

Na Slunce za vámi, zkusím teď jít.
Jakpak ti říkají, ti co tě milují?

Říkají holčičko, někdy i princezno,
svět je veliký, nehledej kdovíco.

Dobrá je jistota, ta všechno překoná.
Ve spíži, na půdě dobře se uschová.

Teď jsem si vzpomněla, jak druhá babička jednou mi říkala:
„Nezpívej před slují, kde draci nocují.“

Nejsi tak malinký, jak jsem si myslela.
Proč v tak malé díře se choulí tak velké zvíře?

Bojím se myslivce, že se tě lekne,
bojím se tatínka, že se mě zřekne.

Vrať se zas do díry mé milé zvíře,
kdoví co přinese, tvé velké břímě.

Zaplakal drak, už je to tak.
Nepatřím k vám a nemohu vzad.

Nebyl jsem živ a nemohl jsem spát,
nebudu mrtev a změním se v prach.

Nešťastné děvčátko nechce již zpívat,
zabili draka, co otevřel zrak.

Nebude svým vnučkám o dracích říkat.
Nebude zpívat a povídky slýchat, protože v díře není již zvíře.

Odnes ho čas, odnese každého z nás.